

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karla Kosteckého a Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. v právní věci žalobkyně **D.K.**, nar. XX, bytem XX, zastoupené matkou J.Z., bytem tamtéž, právně zastoupené JUDr. Marií Nedvědovou, advokátkou se sídlem Sokolská 295/37, Česká Lípa, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2013, č. j. KÚLK 1889/2013/ODL/28/1/2012,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 10. 1. 2013, č. j. KÚLK 1889/2013/ODL/28/1/2012 se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu v České Lípě (dále též „správce poplatku“) ze dne 30. 5. 2012, č. j. MUCL/30093/2012, jímž nebylo vyhověno její žádosti o odklad daňové exekuce.

Žalobkyně v žalobě namítá, že jako nezletilá nemohla před správcem daně samostatně jednat, neboť nemá způsobilost vlastními úkony nabývat práva a brát na sebe povinnosti. Je v péči matky, která v souladu s § 10b odst. 1, písm. a) zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích (dále jen „zákon o místních poplatcích“) měla jako společný zástupce za domácnost platit příslušný místní poplatek. Žalobkyně je přesvědčena, že ani matka ani otec ji nemohli v řízení zastupovat, neboť její zájmy jsou v tomto řízení se zájmy rodičů v kolizi. Správce daně měl proto za povinnost požádat místně příslušný Okresní soud v České Lípě o ustanovení kolizního opatrovníka, který by její zájmy hájil a jemuž mělo být také doručováno. To se však nestalo, doručováno nebylo ani zákonným zástupcům ani opatrovníku. Rozhodnutí (poznámky soudu: žalobkyně má zřejmě na mysli exekuční příkaz)

je proto ztíženo zásadní procesní vadou a je proto nutné ho považovat za absolutně neplatné. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné i proto, že účet u Komerční banky, a.s., který mám být exekucí postižen, není v rozhodnutí nijak specifikován. Tento účet slouží k placení výživného pro nezletilou a s ohledem na její zájmy by byl k jakémukoliv nakládání s prostředky na tomto účtu nezbytný souhlas opatrovnického soudu. Jsou tak dány důvody pro zastavení výkonu rozhodnutí podle § 181 odst. 2 písm. a), b) a j) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“). Žalobkyně proto navrhuje, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný setrval na závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K námitce, že nebyl specifikován účet u Komerční banky, a.s., který má být postižen exekucí, žalovaný konstatoval, že nevidí důvod, proč by rozhodnutí o návrhu na odklad daňové exekuce mělo tento údaj obsahovat. Nařízení daňové exekuce se provádí vydáním exekučního příkazu, který obsahuje podle § 102 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) číslo účtu příslušného poskytovatele platebních služeb, na který má být částka uhrazena, a další náležitosti podle § 178 daňového řádu. Specifikace účtu, který má být postižen exekucí, v rozhodnutí není podle § 102 daňového řádu povinnou součástí rozhodnutí.

Z předloženého správního spisu soud ověřil skutečnosti rozhodné pro posouzení projednávané věci.

Dne 15. 9. 2006 vyzval správce poplatku žalobkyni dle § 44 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků (dále jen „zákon o správě daní“), aby mu sdělila, zda trvají podmínky k poplatkové povinnosti místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů v roce 2003-2005 v souvislosti s nedoplatkem za toto období, který činí 1 464 Kč. Výzva byla adresovaná žalobkyni, doručovaná byla její matce, paní J. Z. Písemnost byla zaslána prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb, který na nedoručenou zásilku vyznačil na zadní straně obálky, že adresát je neznámý. Na základě tohoto zjištění doručil správce poplatku výzvu veřejnou vyhláškou. Následně vydal dne 8. 4. 2008 platební výměr č. 2789 na místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (dále jen „místní poplatek“) ve výši 4 392 Kč za období 2003-2005. Písemnost byla opět zaslána prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb, opět se jí nepodařilo doručit a musela být doručena veřejnou vyhláškou. Další výzvu podle § 44 zákona o správě daní vydal správce poplatku dne 2. 7. 2009 a i tato výzva byla doručena veřejnou vyhláškou. Následně vydal správce poplatku platební výměr č. 55 na místní poplatek ve výši 4 428 Kč za období 2006-2008 a platební výměr č. 3506 na místní poplatek ve výši 1 476 Kč za období roku 2009. I tyto platební výměry byly doručovány zákonnému zástupci, tj. matce, na adresu trvalého pobytu D. 935, Č. L. Písemnosti se nepodařilo doručit, doručující orgán opakovaně označil na obálce, že adresát je neznámý, a proto je správce poplatku doručoval veřejnou vyhláškou.

Na základě výše uvedených platebních výměrů vydal správce poplatku dne 30. 3. 2012 exekuční příkaz č. j. MUCL/22711/2012 na částku 10 296 Kč. Žalobkyně se v zákonné lhůtě proti tomuto exekučnímu příkazu odvolala. Žalovaný dne 30. 5. 2012 odvolání zamítl a exekuční příkaz potvrdil.

Následně zaslala žalobkyně dne 31. 5. 2012 správci poplatku návrh na zastavení daňové exekuce, odklad daňové exekuce a prominutí daňového nedoplatku. Správce poplatku vydal dne 6. 6. 2012 rozhodnutí o návrhu na zastavení daňové exekuce, č. j. MUCL/30093/2012, rozhodnutí o návrhu na odklad daňové exekuce č. j. MUCL/30093/2012 a rozhodnutí o zastavení řízení o prominutí poplatku č. j. MUCL/30093/2012. Žalobkyně se proti těmto rozhodnutím neodvolala, ale podala proti nim správní žalobu, která byla krajským soudem odmítnuta a věc vrácena k projednání odvolacímu orgánu. V rozhodnutí o návrhu na odklad daňové exekuce správce poplatku uvedl, že současně s tímto rozhodnutím nevyhověl žádosti žalobkyně o prominutí nedoplatku, neboť se jednalo o zjevně nepřipustný návrh. Vzhledem k tomu, že nebylo vyhověno ani žádosti o zastavení exekuce, neprobíhá šetření skutečností rozhodnutých pro zastavení daňové exekuce ve smyslu § 181 odst. 1 daňového řádu. Správce poplatku uzavřel, že není dán ani žádný jiný z důvodů odkladu daňové exekuce uvedený v tomto ustanovení daňového řádu a jiný, výslovně neuvedený důvod k odkladu exekuce správce poplatku nezjistil.

Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, že odvolání proti rozhodnutí správce poplatku zamítl a rozhodnutí o návrhu na odklad daňové exekuce ze dne 6. 6. 2012 č. j. MUCL/30093/2012 potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že nezletilé dítě může mít práva a povinnosti (zejména pohledávky a dluhy) stejně, jako každá jiná fyzická osoba. Rozdíl je pouze v tom, že dospělý může vlastním právním jednáním neomezeně práva a povinnosti nabývat, zatímco nezletilé dítě je způsobilé jen k takovým úkonům, které jsou přiměřené, rozumové a volní vyspělosti odpovídající věkové kategorii nezletilého, v ostatním ho zastupují rodiče. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že v daném případě nebyl důvod k ustanovení opatrovníka dle § 37 odst. 1 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, protože bylo v zájmu obou rodičů, zejména pak matky, s níž nezletilá sdílí společnou domácnost, aby byl poplatek řádně uhrazen a nedošlo tak k nepříznivým dopadům spojeným s jeho vymáháním. Povinnost platit místní poplatek za provoz systému shromažďování sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vzniká každé fyzické osobě na základě § 10b odst. 1 písm. a) zákona o místních poplatcích s tím, že za domácnost je může platit společný zástupce. Pokud tomu tak však není, vzniká povinnost k jeho zaplacení jednotlivým členům domácnosti bez ohledu na jejich věk nebo způsobilost k právním úkonům ze zákona. Omezená způsobilost nezletilého nabývat vlastním jednáním práva a povinnosti tedy nehraje žádnou roli, protože ke vzniku tohoto závazku není zapotřebí žádného právního úkonu. Procesní nezpůsobilost žalobkyně pro vyměřování z důvodu nízkého věku si byl správce poplatku vědom, a proto veškeré písemnosti určené žalobkyni, doručoval její zákonné zástupkyni. Není pravda, že by exekované platební výměry č. 2789, 55 a 3506 nebyly řádně doručeny, všechny platební výměry byly neúspěšně doručovány poštou na adresu trvalého pobytu zákonného zástupce a následně doručeny veřejnou vyhláškou v souladu s daňovým řádem. Pokud žalobkyně namítá, že k nakládání s prostředky na jejím účtu postiženém exekucí bylo zapotřebí souhlasu soudu, žalovaný s touto interpretací nesouhlasí. Souhlas soudu je vyžadován pro nakládání s tímto účtem ze strany zákonných zástupců podle § 28 občanského zákoníku, pro správce daně to však neplatí. Žalovaný uzavřel, že odvolací námitky žalobkyně neshledal důvodnými a nezjistil ani žádné jiné pochybení, na základě kterého by byl nucen prohlásit napadené rozhodnutí za nezákonné.

Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s. v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterým je soudu v duchu dispoziční zásady vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

Dle § 181 odst. 1 daňového řádu může správce daně daňovou exekuci na návrh dlužníka nebo z moci úřední částečně nebo zcela odložit, zejména šetří-li se skutečnosti rozhodné pro zastavení daňové exekuce, vyloučení předmětu exekuce ze soupisu věcí nebo podmínky pro posečkání úhrady nedoplatku. Nestanoví-li správce daně v rozhodnutí o odložení daňové exekuce jinak, právní účinky již provedených exekučních úkonů zůstávají zachovány. Pominou-li důvody, které vedly k odkladu daňové exekuce, a nedojde-li k jejímu zastavení, rozhodne správce daně o pokračování v daňové exekuci.

Důvody odkladu provedení exekuce jsou vyjmenovány demonstrativním výčtem. Jsou proto myslitelné i jiné důvody, avšak ty musí vždy vykazovat převažující míru podobnosti s důvody explicitně uvedenými. Zde je však třeba zdůraznit, že žalobkyně žádné takové důvody v žalobě neuvádí. Žalobkyně dovozuje, že jsou dány důvody pro zastavení výkonu rozhodnutí podle § 181 odst. 2 písm. a), b) a j) daňového řádu. Správce poplatku ani žalovaný však žádné důvody pro zastavení exekuce neshledal. Rozhodnutí o nevyhovění návrhu na zastavení daňové exekuce je pravomocné (viz. rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2013, č. j. KÚLK 1893/2013/ODL/28/2/2012). To, že bylo toto rozhodnutí napadeno správní žalobou, na věci nic nemění. Teprve pokud by soud rozhodnutí žalovaného o nevyhovění návrhu na zastavení daňové exekuce zrušil, bylo by možné znovu o odklad daňové exekuce požádat. Je třeba si také uvědomit, že odklad exekuce pouze znamená, že po dočasnou dobu nebudou realizovány úkony směřující k nucenému uspokojení vymáhané částky.

Lze tedy uzavřít, že na základě přezkoumání v rámci žalobních bodů nebylo shledáno napadené rozhodnutí nezákonné, netrpí ani vadami, pro které by je soud musel zrušit z úřední povinnosti, soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, rozhodoval přitom podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když žalobkyně s projednáním věci bez nařízení jednání souhlasila a žalovaný ve stanovené lhůtě nevyjádřil s tímto postupem soudu nesouhlas.

Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten však náhradu nákladů nepožadoval, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 9. října 2013

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu